

Sygn. akt VIII U 228/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jolanta Węs

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Alicja Machnio

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2015 roku w Lublinie

sprawy H. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wzrost emerytury z tytułu stażu pracy

na skutek odwołania H. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 29 grudnia 2014 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala H. S. wysokość emerytury na dzień (...) roku z uwzględnieniem do okresów składkowych okresów zatrudnienia w (...) L. Ośrodka (...) w F.: od 2 maja 1988 roku do 31 sierpnia 1988 roku, od 3 maja 1989 roku do 14 września 1989 roku, od 15 czerwca 1990 roku do 15 września 1990 roku, od 24 kwietnia 1991 roku do 30 września 1991 roku, od 18 maja 1992 roku do 31 sierpnia 1992 roku i od 1 lipca 1993 roku do 31 sierpnia 1993 roku.

Sygn. akt VIII U 228/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał H. S. prawo do emerytury ustalając wysokość świadczenia na kwotę 446,66 zł wypłacaną 6 dnia każdego miesiąca. Organ wydając decyzję nie uwzględnił okresów pracy sezonowej od 2 maja 1988 roku do 31 sierpnia 1988 roku, od 3 maja 1989 roku do 14 września 1989 roku, od 15 czerwca 1990 roku do 15 września 1990 roku, od 1 czerwca 1991 roku do 30 września 1991 roku, od 18 maja 1992 roku do 31 sierpnia 1992 roku, od 1 lipca 1993 roku do 31 sierpnia 1993 roku w (...) L. Ośrodek (...) w F., ponieważ na podstawie przedłożonych szczytkowych dokumentów nie mógł ustalić okresów zatrudnienia oraz wymiaru czasu pracy (decyzja k. 40 a.e.).

W dniu 22 stycznia 2015 roku H. S. złożyła odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę i podwyższenie przyznanego świadczenia po zaliczeniu do stażu pracy spornych okresów (odwołanie k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

H. S. urodziła się (...) (bezsporne).

W dniu 17 listopada 2014 roku złożyła wniosek o emeryturę (wniosek k. 1-3 a.e.). Prawo do świadczenia uzyskała na podstawie decyzji organu rentowego z dnia(...)roku. Emerytura została ustalona w sposób mieszany, na podstawie art. 53, 26 i 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

Do wyliczenia wysokości emerytury na podstawie art. 53 organ rentowy przyjął do ustalenia podstawy wymiaru składek: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1996 roku do 2005 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 4,75%, kwotę bazową w wysokości 3191,93 zł. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto 3 lata i 1 miesiąc (tj. 37 miesięcy) okresów składkowych oraz 5 miesięcy i 17 dni (tj. 5 miesięcy) okresów nieskładkowych. W związku z tym, że emerytura nie może przekraczać 100% podstawy wymiaru oraz nie może być niższa niż 24% kwoty bazowej ograniczono jej wysokość tak, że obliczona emerytura wyniosła 766,06 zł.

Na podstawie art. 26 podstawę obliczenia świadczenia stanowiła kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zaewidencjonowanego na koncie wnioskodawczyni do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Wysokość emerytury obliczonej według tego przepisu ze zwiększeniem wynikającym z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników wyniosła 366,81 zł.

Emerytura obliczona została zgodnie z art. 183, wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2014. W związku z tym wysokość emerytury wyniosła 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej (153,21 zł) oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej (293,45 zł), łącznie 446,66 zł.

Sąd ustalił, że H. S. w okresach od 2 maja 1988 roku do 31 sierpnia 1988 roku, od 3 maja 1989 roku do 14 września 1989 roku, od 15 czerwca 1990 roku do 15 września 1990 roku, od 24 kwietnia 1991 roku do 30 września 1991 roku, od 18 maja 1992 roku do 31 sierpnia 1992 roku, od 1 lipca 1993 roku do 31 sierpnia 1993 roku była zatrudniona na podstawie umów o pracę na czas określony w Ośrodku (...) w F. (umowy o pracę k. 27, 28, 29 a.e.). W ośrodku organizowano wczasy dla pracowników (...) w L.. Zatrudnionych było tam kilka osób pracujących przez cały rok, a w okresie letnim, kiedy rozpoczynał się sezon, zatrudniano na czas określony dodatkowo 50-60 osób do sprzątania pokoi i pracy w kuchni. Takim pracownikiem była wnioskodawczyni. Ośrodek składał się z 44 murowanych domków. Skarżąca we wskazanych wyżej okresach pracowała w ośrodku, zarówno jako sprzątaczką, jak i kucharką. Sprzątając domki letniskowe wnioskodawczyni pracowała przez 6 dni w tygodniu po 8 godzin dziennie, natomiast w kuchni pracowała co drugi dzień w wymiarze 16 godzin. Pracowników w ośrodku nadzorował kierownik, który również wypłacał wnioskodawczyni wynagrodzenie. Było ono wypłacane gotówką, dziesiątego dnia każdego miesiąca. Wnioskodawczyni podpisywała listy obecności. Podczas spornych okresów zatrudnienia skarżąca nie przebywała na zwolnieniu lekarskim (zeznania wnioskodawczyni k. 10v, k. 16; zeznania świadka S. B. k. 15v; zeznania świadka H. C. k. 15v-16).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów oraz zeznań wnioskodawczyni i świadków S. B. i H. C..

Zeznania wnioskodawczyni Sąd podzielił w całości uznając je za jasne, logiczne oraz spójne z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym. W taki sam sposób Sąd ocenił zeznania świadków S. B. oraz H. C.. Wskazani świadkowie to osoby obce dla skarżącej, nie mające żadnego interesu w zeznawaniu na jej korzyść. Świadek S. B. pracował w Ośrodku (...) od 1968 roku do 2002 roku na stanowisku konserwatora-dozorcy. Świadek nie był pracownikiem sezonowym, pracował przez cały rok. Przez wiele lat widywał wnioskodawczynię przy pracy, gdy była zatrudniana w sezonie letnim. Również świadek H. C. posiadała wiedzę w zakresie rodzaju czynności wykonywanych przez odwołującą się z tytułu zatrudnienia w Ośrodku (...), gdyż pracowała tam, podobnie jak H. S., jako sprzątaczką i kucharką.

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 roku, poz. 748) przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, okresy składkowe, o których mowa w art. 6 oraz okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7.

Z przepisu art. 6 ust. 1 pkt wynika, iż okresami składkowymi są okresy ubezpieczenia. Zaś przepis art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a stanowi, że za okresy składkowe uważa się przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne - zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową.

Podnieść należy, że zgodnie z treścią art. 22 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 roku, Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności legitymacja ubezpieczeniowa, legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia. Jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Wnioskodawczyni przed organem rentowym przedstawiła jedynie 3 umowy o pracę na okresy: od 24 kwietnia 1991 roku do 31 maja 1991 roku, od 1 czerwca 1991 roku do 14 czerwca 1991 roku, od 15 czerwca 1991 roku do 31 września 1991 roku, zaś na potwierdzenie pozostałych okresów pracy złożyła pisemne zeznania świadków, które jednak Zakład Ubezpieczeń Społecznych zakwestionował. Z art. 473 k.p.c., w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i z przesłuchania stron. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udawadniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNP z 1996 roku, Nr 16, poz. 239).

Zgromadzony materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, iż wnioskodawczyni była zatrudniona w ramach umowy o pracę na czas określony od 2 maja 1988 roku do 31 sierpnia 1988 roku, od 3 maja 1989 roku do 14 września 1989 roku, od 15 czerwca 1990 roku do 15 września 1990 roku, od 24 kwietnia 1991 roku do 30 września 1991 roku, od 18 maja 1992 roku do 31 sierpnia 1992 roku, od 1 lipca 1993 roku do 31 sierpnia 1993 roku w (...) L. Ośrodka (...) w F.. Zawarcie tego typu umów oraz wykonywania na ich podstawie pracy przez wnioskodawczynię potwierdzili przesłuchani w sprawie świadkowie. Ustalono w toku postępowania, że praca poza sezonem przy sprzątanii wykonywana była codziennie, sześć dni w tygodniu, w pełnym wymiarze czasu pracy, natomiast w kuchni w trakcie sezonu, co drugi dzień, w wymiarze 16 godzin dziennie. Praca wykonywana była za wynagrodzeniem wypłacanym raz w miesiącu przez kierownika. Praca polegała na sprzątanii domków letniskowych oraz pracy w kuchni i odbywała się pod nadzorem kierownika ośrodka.

Z przeprowadzonego postępowania wynika zatem, że okresy stałej, odpłatnej pracy wnioskodawczyni na rzecz Ośrodka (...) w F. winny zostać jej zaliczone do stażu pracy, wobec ustalenia przez Sąd, że odwołująca się w nieuwzględnionych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okresach taką pracę wykonywała. Decyzja organu rentowego jest zatem błędna w tym zakresie i należało ją zmienić.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.